

Tăcut

Samoila

Gândirea rece revine în ea,
Sunt curios ce va susține
Dac-o ridic ca pe o spiréa,
Bolta încrederii în mine.

Atent să înțeleg ce vrea,
Și dacă-i bine să cârtească
Pre limba ei atât de grea,
Deschid gândirii o fereastră.

Nu sunt atins de-nfumurare
Sau de-o gândire fără scut,
Că mă consumă-n disperare
Cu ultimul atom tăcut!